

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: مونیسای جی. آلجین
برگردان از: آمادور نویدی
۳۱ اکتوبر ۲۰۱۷

تروتسکیسم ضدانقلاب در خفاء (۱۰)

موضع تحقیرآمیز تروتسکیسم در قبال دوره سوم

مونیسای جی. آلجین

تروتسکی

موضع تحقیرآمیز تروتسکیسم در قبال دوره سوم

مدت زمان بین سال‌های ۱۹۱۸ و ۱۹۲۳، دوره جنبش‌های توده‌ئی بزرگ و انقلابات بود. کافی‌ست که انقلاب پرولتری در مجارستان، انقلاب پرولتری در باواریا (ایالتی در جنوب آلمان)، تصرف کارخانه‌ها توسط کارگران در ایتالیا، شورش سال ۱۹۲۱ در آلمان، و جنبش انقلابی قدرت‌مند در پائیز سال ۱۹۲۳ در آلمان را به یاد بیاوریم. این دوره با شکست انقلاب آلمان خاتمه یافت.

دوره بعدی، دوره ثبات جزئی و نسبی سرمایه داری است. تولید سرمایه داری افزایش یافته، اما نتوانسته است بر بحران عمومی سرمایه داری فائق آید. اقتصاد جهانی به دو بخش- سرمایه داری و نوع سوسیالیستی تقسیم شده است. سرمایه داری فن آوری پیشرفته تری را معرفی می‌کند، و به تولید گسترده متوسل می‌شود، اما گسترش کالاهای جدید به بازار نیاز دارد، در حالی که بازارها کاهش می‌یابند. سرمایه داری به منظور کسب سود سرمایه خود، استثمار کارگران را افزایش می‌دهد، اما در نتیجه این، بازار داخلی تضعیف می‌شود. در بسیاری از کشورها، در حالی که «رونق» وجود دارد، اما استانداردهای زندگی کارگران پائین است و این به معنای کاهش قدرت خرید آنهاست. همه این‌ها باعث می‌شود که امپریالیست‌ها برای حوزه های فعالیت در سرمایه گذاری جدید و منابع مواد خام، دیوانه وار به دنبال بازارهای جدید بگردند و این به درگیری‌های جدید بین قدرت‌های امپریالیستی منجر خواهد شد. هر کشوری با دست پاچگی خود را به سلاح های نو مجهز می‌کند. جنگ‌های جدید در شرف تکوین اند. در همان حال، استثمار توده ها، هردو کارگران و کشاورزان را به سوی مقاومت بیشتر می‌کشاند. جنبش ضدامپریالیستی شدیدی در مستعمرات موجود است که اغلب خودسر و به قیام شباهت دارد.

در سال ۱۹۲۸ یک چنین وضعیتی وجود داشت و بدین دلیل بود که گردهم‌آئی ششمین کنگره کمونیسم بین الملل در تابستان ۱۹۲۸، اعلام کرد که این پایان ثبات سرمایه داری است و دوره جدید - **سومین دوره پساجنگ** شروع گشته است. در آن دوره، کمینترن گفت، که توده ها بیش‌تر رادیکال می‌شوند. آنها با شمار بیش‌تری از جمعیت در مبارزه علیه سرمایه داری حضور می‌یابند. کمینترن گفت، که متعاقب افزایش تنش های داخلی و تضادهای خارجی کشورهای سرمایه داری، روحیه انقلابی کارگران، افزایش می‌یابد. کمینترن، دوره جدیدی از جنگ‌ها و انقلابات را در آینده نچندان دور پیش‌بینی کرد.

ستالین مؤثرترین شخصیتی بود که درک درستی از موقعیت جهان را ارائه داد. این ستالین بود که حس واقعی و درکی روشن از مسیری را داشت که باید پیموده می‌شد. این ستالین بود که پیوسته علیه هردو جبهه جنگید: اپورتونیست‌های راست، مانند لائوستونتی‌ها در امریکا، که نه بحران‌های قریب الوقوع، و نه رادیکالیزه شدن کارگران در کشورهای سرمایه داری، و نه احتمال پیش‌روی سریع به سوی سوسیالیسم در اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی را می‌دیدند - و اپورتونیست‌های «چپ» که مدافع تجربیات ماجراجویانه غلط ناشی از عدم اعتقاد محض نسبت به رشد نیروهای انقلابی بودند.

حوادث بعدی صحت این تجزیه و تحلیل رفیق ستالین را به اثبات رساند. در کمتر از یکسال از گذشت کنگره، بحران اقتصادی جهانی با شدت تمام به همه ارگان‌های حیاتی کل سیستم سرمایه داری ضربه وارد ساخت. جنبش انقلابی مستعمرات هند، عرب و شماری دیگر، پیروزی‌های شوراهای چین، انقلاب در کوبا، انقلاب در اسپانیا، قیام انقلابی در اتریش، رشد جنبش انقلابی در فرانسه و امریکا، تنها برخی از تحولات زیادی هستند که دوره سوم را نشان می‌دهند. باید اعتراف کنیم که هرگز نمی‌توانیم در نوشته های تروتسکیست‌ها چیزی را شبیه به توضیح بیابیم که چرا آنها مخالف تجزیه و تحلیل «دوره سوم» اند. پوزخند تحقیرآمیز تنها کاری است که می‌کنند. از نظر آنها هیچ دوره جدیدی وجود ندارد. برای تروتسکیست‌ها سرمایه داری در سال ۱۹۲۸ و پس از آن هنوز یکسان است. همه این حقایق جنبش‌های انقلابی، تروتسکیست‌ها را تحت تأثیر قرار نمی‌دهد. از نظر تروتسکیست‌ها، سرمایه داری هنوز شکست ناپذیر است.

. **The German Situation and the Question of Social-Fascism**¹¹Next:

[Table of Contents](#)

درباره نویسنده:

آلجین، مویسای جی. (۱۸۷۸-۱۹۳۹)، در سال ۱۸۷۸ در شهرک یهودی نشین (شتلت) نزدیک کیف، اکرین به دنیا آمد. پس از حضور در مدرسه سنتی یهودیان (چدر) وارد دانشگاه کیف شد، جایی که کار خود را به عنوان یک انقلابی آغاز کرد. در سال ۱۹۰۱، به عنوان رئیس کمیته مرکزی دانشجویان انتخاب شد، در حالی که همچنین عضو گروه انقلابی فریهیت بود. در اپریل سال ۱۹۰۳ رژیم تزاری به دلیل نقش او در تشکیل گروه‌های دفاع از خود یهودی دستور دستگیری او را صادر کرد، که در آن زمان مجبور به مهاجرت به ویلنا، پولند شد.

در ویلنا او عضو بوند یهودی بود، و برای فعالیت‌هایش دستگیر شد. در طول انقلاب سال ۱۹۰۵ در وین بود، و تمام اعلامیه‌های صادر شده توسط بوند را در آن دوره تألیف و تصنیف می‌کرد.

از سال ۱۹۰۷ تا ۱۹۱۰ در هیلدبرگ تحصیل کرد، و در المان تا زمانی بود که جنگ جهانی اول شروع شد. او قادر به بازگشت به روسیه نبود، و در سال ۱۹۱۵، به امریکا مهاجرت کرد، جایی که بلافاصله به روزنامه روزانه سوسیالیست «به پیش» کمک نمود.

در سال ۱۹۱۷ نویسنده اولین کتاب درباره انقلاب روسیه (روح انقلاب روسیه) بود و زمانی که فدراسیون سوسیالیستی یهودیان در سال ۱۹۲۱ انشعاب کرد، او رابطه اش را با «به پیش» قطع کرد و یکی از اعضای بنیان‌گذار حزب کارگران شد. او یکی از پیش‌تازان سازمان‌دهی در بخش یهودیان حزب، و بینان‌گذار روزنامه کمونیست روزانه نیدیش «صبح فریهیت»، و تا هنگام مرگ ویرایش‌گر آن بود. او همچنین برای سال‌ها یکی از اعضای کمیته ملی حزب کمونیست امریکا بود.

گذشته از مقالات بی‌شمار روزنامه و سرمقالات، او کتاب‌های بسیاری نوشت، و مسؤول ترجمه چندین جلد کتاب از مجموعه آثار لنین به انگلیسی، همچنین مترجم کتاب جنگ دهقانی انگلس در المان، ده روزی که دنیا را لرزاند از جان رید، و آوای وحش از جک لندن به نیدیش است. او در ۲۲ نومبر، ۱۹۳۹ درگذشت. دهه‌ها پس از مرگش، و تا زمانی که روزنامه در سال ۱۹۸۸ بسته شد، عکس او در سرصفحه «فریهیت» چاپ می‌شد.

<https://www.marxists.org/glossary/people/o/l.htm#olgin-moissaye>

برگرداننده شده از:

Moissaye J. Olgin

Trotskyism

Counter-Revolution in Disguise

The Third Period

<https://www.marxists.org/archive/olgin/1935/trotskyism/11.htm>
